

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 993

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 noiembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 484 din 12 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sub aspectul sintagmei „ <i>precum și daune sănătății proprii persoane</i> ”	2–3
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
918. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extreme Light Infrastructure — Nuclear Physics (ELI-NP)”	4–5
919. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova în domeniul public al municipiului Craiova	5–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.460. — Ordin al ministrului interimar al educației naționale pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2019—2020	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 16 din 11 octombrie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)....	8–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 12 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sub aspectul sintagmei *„precum și daune sănătății proprii persoane”*

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sub aspectul sintagmei *„precum și daune sănătății proprii persoane”*, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 15.455/302/2015 al acestei instanțe, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 249 D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 22 mai 2018, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii, lipsind părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 21 iunie 2018. La data de 21 iunie 2018, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 5 iulie 2018. La data de 5 iulie 2018, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.455/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sub aspectul sintagmei *„precum și daune sănătății proprii persoane”***. Excepția a fost invocată de Judecătoria Sectorului 5 București, din oficiu, într-o cauză având ca obiect cererea introdusă de furnizorul de servicii medicale, Spitalul Universitar de Urgență București, de reparare a prejudiciului cauzat acestuia prin cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată autorului unui accident de circulație, produs ca urmare a neacordării de prioritate unui alt vehicul.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că garantarea ocrotirii sănătății semnifică și stabilirea unui sistem de asigurări sociale de sănătate care să fie conceput în scopul protejării asiguraților, în mod universal, echitabil și nediscriminatoriu față de costurile serviciilor medicale în caz de boală sau accident, scop pe care, de altfel, și legiuitorul îl identifică prin dispozițiile art. 219 alin. (2) din Legea nr. 95/2006. În privința sintagmei *„precum și daune sănătății proprii persoane”*, cuprinsă în textul de lege criticat, se observă că persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății proprii persoane din culpă răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale, reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Angajarea răspunderii persoanelor vizate de acest text se realizează în condițiile textului de lege criticat, care se completează cu art. 1.357 din Codul civil, ce instituie o răspundere și pentru cea mai ușoară culpă. Prin urmare, având în vedere că majoritatea afecțiunilor medicale, chiar și cele mai banale, reprezintă rezultatul propriilor fapte săvârșite din culpă de către „autorii — victimă”, aceștia sunt obligați să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale, prin plata contravalorii serviciilor medicale necesare vindecării lor, astfel cum rezultă din sintagma *„precum și daune sănătății proprii persoane”*, indiferent dacă au sau nu calitatea de asigurat, ceea ce înseamnă că atât obligația statului de a proteja, cât și dreptul persoanelor de a fi protejate față de costurile serviciilor medicale, în caz de boală sau de accident, se limitează doar la acele situații în care afecțiunile medicale și accidentele au cauze necunoscute.

5. Având în vedere numărul foarte redus al acestor afecțiuni și accidente în raport cu cele care sunt apreciate ca rezultat al propriilor fapte săvârșite din culpă, se apreciază că obligația instituită prin textul de lege criticat de a repara prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale, reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată pentru daune aduse sănătății proprii persoane, din culpă, contravine textelor constituționale invocate în susținerea excepției.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, criticile formulate privind modul de interpretare și aplicare a normelor legale nefiind veritabile critici de neconstituționalitate.

8. Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece motivul invocat de instanță privește modul de interpretare și aplicare a legii. Mai arată că, prin Legea nr. 132/2014, a fost introdusă răspunderea și pentru daune aduse proprii sănătății, iar noțiunea de „culpă” face trimitere la art. 16 din Codul penal, atunci când se referă la vinovăție, ca trăsătură esențială a infracțiunii.

9. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele transmise de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sub aspectul sintagmei „**precum și daune sănătății propriei persoane**”, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, potrivit căreia: „(1) *Persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane, precum și daune sănătății propriei persoane, din culpă, răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Sumele reprezentând cheltuielile efective vor fi recuperate de către furnizorii de servicii medicale. Pentru litigiile având ca obiect recuperarea acestor sume, furnizorii de servicii medicale se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale caselor de asigurări de sănătate și dobândesc calitatea procesuală a acestora în toate procesele și cererile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 34 referitor la dreptul la ocrotirea sănătății și art. 47 privind nivelul de trai.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că motivarea acesteia de către instanța care a ridicat-o din oficiu este, în esență, următoarea: „angajarea răspunderii persoanelor vizate de acest text se realizează, așadar, în situația în care fapta prejudiciabilă este săvârșită din culpă [...] în condițiile în care textul nu distinge, [...] **pentru cea mai ușoară culpă**, potrivit art. 1.357 din Codul civil”.

17. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sub aspectul sintagmei „**precum și daune sănătății propriei persoane**”, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 15.455/302/2015 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

14. Curtea reține că excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect cererea introdusă de furnizorul de servicii medicale, Spitalul Universitar de Urgență București, de reparare a prejudiciului cauzat acestuia prin cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată autorului unui accident de circulație produs ca urmare a neacordării de prioritate unui alt vehicul.

15. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut cu privire la condiția de admisibilitate referitoare la „legătura cu soluționarea cauzei”, cuprinsă în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, că aceasta presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate **în scopul restabilirii stării de legalitate**, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le stabilesc dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (de exemplu, Decizia nr. 210 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 20 septembrie 2018, paragraful 20). Totodată, instanța de contencios constituțional a mai reținut că este inadmisibil să fie investită cu examinarea neconstituționalității unui act normativ, într-un cadru procesual creat special cu acest scop. În același sens sunt statuările Curții de Justiție a Uniunii Europene, din Hotărârea din 11 martie 1980, pronunțată în Cauza *Foglia contra Novello*, în care această instanță a admis că nu este competentă în cazul în care ar fi obligată să pronunțe hotărâri în cauze provocate „care ar pune în pericol întregul sistem al căilor de atac aflate la dispoziția persoanelor private pentru a le permite să se apere” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 137 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, sau Decizia nr. 460 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 9 octombrie 2014, paragraful 39).

16. Așa fiind, motivarea excepției de neconstituționalitate se întemeiază pe o situație ipotetică, străină cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Aceasta întrucât fapta autorului excepției, prin care a adus daune sănătății propriei persoane, nu a fost săvârșită cu o *culpa levissima*, în acest sens reținându-se că a accidentul de circulație s-a produs ca urmare a încălcării art. 56 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, potrivit căruia la apropierea de o intersecție, conducătorul de vehicul trebuie să circule cu o viteză care să îi permită oprirea, pentru a acorda prioritate de trecere participanților la trafic care au acest drept.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extreme Light Infrastructure — Nuclear Physics (ELI-NP)”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extreme Light Infrastructure — Nuclear Physics (ELI-NP)”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri externe nerambursabile alocate de

Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Cercetării și Inovării, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul cercetării și inovării,
Nicolae Hurduc
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 918.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Extreme Light Infrastructure — Nuclear Physics (ELI-NP)”

Titular: Ministerul Cercetării și Inovării

Beneficiar: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” — IFIN — HH București

Amplasament: Orașul Măgurele, Str. Reactorului nr. 30, județul Ilfov

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile în luna mai 2017; 1 euro = 4,5146 lei), din care:		mii lei	1.739.734
construcții + montaj		mii lei	441.502
— Valoarea rest de executat a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile în luna mai 2017; 1 euro = 4,5146 lei), din care:		mii lei	982.234
construcții + montaj		mii lei	270.568
— Eșalonarea investiției rest de executat			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>398.000</u>
	C+M	mii lei	200.000
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>316.000</u>
	C+M	mii lei	33.000
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>153.000</u>
	C+M	mii lei	21.000
Anul IV	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>115.234</u>
	C+M	mii lei	16.568
Capacități:			
— suprafața desfășurată		mp	78.069,20
— regim de înălțime			S + P + 5E
Durata totală de realizare a investiției:		luni	108
din care:			
Durata de realizare a investiției rest de executat		luni	48

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea Codului de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri externe nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Cercetării și Inovării, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova în domeniul public al municipiului Craiova**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova în domeniul public al municipiului Craiova, precum și declararea acestuia din bun de interes public național în bun de interes public local.

Art. 3. — (1) Municipiul Craiova, prin Consiliul Local al Municipiului Craiova, are obligația de a realiza lucrări de modernizare la imobilul transmis potrivit art. 2, în termen de 10 ani de la data preluării, de a menține destinația actuală a imobilului și de a asigura desfășurarea activităților Ministerului Tineretului și Sportului, precum și unităților/instituțiilor din subordinea/coordonarea acestuia, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 331/2017, modificată și completată prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 70/2018.

(2) Ministerul Tineretului și Sportului va verifica și controla periodic prin Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Craiova modul de folosire al imobilului transmis, în conformitate cu destinația acestuia.

Art. 4. — (1) În cazul în care Ministerul Tineretului și Sportului constată că municipiul Craiova nu respectă destinația și obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (1), imobilul revine în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova, potrivit

dispozițiilor art. 92 alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) se abilitază Ministerul Tineretului și Sportului să inițieze procedurile privind revenirea imobilului în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Club Sportiv Municipal Craiova, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 5. — (1) Predarea-preluarea imobilului prevăzut în anexa nr. 2 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova și Primăria Municipiului Craiova, la valoarea de inventar de la data transmiterii, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri de Guvern.

(2) La transmiterea imobilului se vor preda mijloacele fixe și obiectele de inventar din dotarea acestuia.

(3) Preluarea imobilului se face cu respectarea situației juridice existente la data transferului.

(4) În termen de 60 de zile de la preluarea imobilului se va proceda la înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate publică în favoarea municipiului Craiova, în condițiile legii.

Art. 6. — Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului din inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului
care își actualizează valoarea de inventar și își modifică elementele de descriere tehnică
ca urmare a reevaluării și datelor din cărțile funciare

Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa actualizată a imobilului	Administratorul	Descrierea tehnică din inventarul centralizat	Valoarea din inventarul centralizat (în lei)	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (în lei)
39034	8.26.02	Hipodrom	Țara: România; județul: Dolj municipiul Craiova; bd. Nicolae Romanescu nr. 1A	Ministerul Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova (CUI 4553038)	Teren concurs, teren pregătire, 3 șoproane pentru cai, foișor lemn	217.581	Teren în suprafață totală de 17.010 mp, astfel: — teren în suprafață de 910 mp înscris în CF 213761; — teren în suprafață de 4.668 mp înscris în CF 213773; — teren în suprafață de 8 mp înscris în CF 213766; — teren în suprafață de 11.004 mp înscris în CF 213784; — teren în suprafață de 420 mp înscris în CF 213812 și construcții cu suprafața construită la sol de 1.338 mp, astfel: — un grajd cai cu suprafață construită la sol de 910 mp înscris în CF 213761(C1); — două grajduri cai: C1 cu suprafață construită la sol de 359 mp și C2 cu suprafață construită la sol 61 mp înscrise în CF 213812; — chioșc (foișor) (C1) cu suprafață construită la sol: 8 mp înscris în CF nr. 213766 CF: 213761, 213773, 213766, 213784, 213812	8.353.590,99

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova în domeniul public al municipiului Craiova

Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Descrierea tehnică	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Valoarea de inventar actualizată (lei)
39034	8.26.02	Hipodrom	Țara: România; județul: Dolj municipiul Craiova; bd. Nicolae Romanescu nr. 1A	Teren în suprafață totală de 17.010 mp, astfel: — teren în suprafață de 910 mp înscris în CF 213761; — teren în suprafață de 4.668 mp înscris în CF 213773; — teren în suprafață de 8 mp înscris în CF 213766; — teren în suprafață de 11.004 mp înscris în CF 213784; — teren în suprafață de 420 mp înscris în CF 213812 și construcții cu suprafața construită la sol de 1.338 mp, astfel: — un grajd cai cu suprafață construită la sol de 910 mp înscris în CF 213761(C1); — două grajduri cai: C1 cu suprafață construită la sol de 359 mp și C2 cu suprafață construită la sol: 61 mp înscrise în CF 213812; — chioșc (foișor) (C1) cu suprafață construită la sol: 8 mp înscris în CF nr. 213766 CF: 213761, 213773, 213766, 213784, 213812	Domeniul public al statului Ministerul Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv Municipal Craiova CUI 4553038	Domeniul public al municipiului Craiova, județul Dolj CUI 4417214	8.353.590,99

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2019—2020

În temeiul prevederilor art. 18, 19, 61, 62, 63, 68, 89, 90, 93, 94, 95, 97, 99, 100, 149 alin. (3), art. 234, 247, 248, 252, 253, 254, 254¹, 255, 262, art. 263 alin. (1)—(10), art. 268, 279, 280, 281, 282, 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

conform Referatului de aprobare cu nr. 3.330/DGISSEP din 7.11.2018,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul interimar al educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2018—2019 prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcția generală infrastructură din cadrul Ministerului Educației Naționale, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul interimar al educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 12 noiembrie 2018.
Nr. 5.460.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 993 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 16

din 11 octombrie 2018

Dosar nr. 1.818/1/2018

Mirela Sorina Popescu — președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Andrei Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Oana Burnel — judecător la Secția penală

Lucia Tatiana Rog — judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru — judecător la Secția penală

Silvia Cerbu — judecător la Secția penală

Florentina Dragomir — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Daniel Grădinaru — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova în Dosarul nr. 2.199/104/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „*dacă motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală*”.

Completul pentru dezlegarea de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele delegat al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Monica Eugenia Ungureanu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef al Serviciului judiciar penal din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistrat-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 1.818/1/2018 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea de drept în materie penală, precum și faptul că au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Timișoara, precum și unele instanțe arondate.

De asemenea, s-a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor cu privire la chestiunea de drept ce a format obiectul sesizării, fiind înaintat punctul de vedere al Universității „Nicolae Titulescu” din București.

S-a mai referit asupra faptului că *apelanții-inculpați* în cauza penală care formează obiectul Dosarului penal nr. 2.199/104/2014, P.A., fosta R. și V.S., în temeiul dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, în termenul legal de la comunicarea raportului, și-au exprimat punctul de vedere privind chestiunea de drept, invocând admisibilitatea sesizării, deoarece sunt îndeplinite dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

Totodată, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Serviciul judiciar penal a depus la dosar Adresa nr. 1.709/C/1.634/111-5/2018 prin care a comunicat că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind depuse și concluzii scrise în sensul respingerii sesizării Curții de Apel Craiova.

În continuare s-a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, la data de 18 septembrie 2018, care a fost comunicat procurorului și părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea de drept în materie penală, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 1.818/1/2018.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că, în urma analizei de admisibilitate a sesizării efectuate în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, privind chestiunea de drept, pentru următoarele argumente:

Examinând problema de drept supusă dezlegării, din perspectiva jurisprudenței invocate, s-a observat că aceasta presupune a se stabili dacă încălcarea dispozițiilor legale privind redactarea hotărârii atrage sancțiunea nulității absolute prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în ipoteza concretă în care motivarea s-a realizat de către o persoană care nu mai avea calitatea de judecător la data redactării hotărârii.

Problema de drept urmărește lămurirea unei chestiuni de ordin procesual ce pune în discuție incidența sancțiunii nulității absolute a hotărârii instanței de fond, prin raportare la o situație particulară existentă în cauză, generată de pensionarea judecătorului fondului, ulterior pronunțării soluției, dar anterior motivării acesteia.

S-a constatat că aspectele invocate vizează o analiză a legalității hotărârii judecătorești pronunțate de prima instanță, din punct de vedere procesual.

S-a motivat că, în contextul arătat, nu se poate susține că problema de drept a cărei lămurire se solicită, precum și

dezlegarea ce ar putea fi dată de instanța supremă acesteia produc consecințe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei, respectiv asupra soluției ce ar putea fi dată acțiunii penale/civile de către instanța de control judiciar care a formulat sesizarea.

Pe de altă parte, s-a observat că soluționarea chestiunii de drept ar oferi o dezlegare unuia dintre motivele de apel formulate de inculpați, putând avea ca efect inclusiv stabilirea modului de soluționare a apelurilor declarate (admiterea acestora, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare).

De altfel, s-a arătat că acesta a fost argumentul invocat de instanța care a formulat sesizarea, pentru a nu-și expune punctul de vedere asupra problemei de drept, respectiv o posibilă antepunțare, astfel că dezlegarea ce ar putea fi dată de instanța supremă problemei de drept semnalate ar putea reprezenta o soluționare a apelului, ceea ce este inadmisibil în această procedură, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu se poate substitui instanței de control judiciar.

În concluzie, reprezentantul Ministerului Public a solicitat, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 22 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.199/104/2014 al Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, această instanță a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept: *„dacă motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală”.*

II. Expunerea succintă a cauzei

La data de 22 iunie 2018, învestită cu soluționarea apelurilor declarate de inculpați împotriva Sentinței penale nr. 160 a Tribunalului Olt pronunțate la data de 28.07.2017, Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, a pus în discuție, conform art. 475—476 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea rezolvării de principiu a chestiunii de drept: *„dacă motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală”.*

Prin Sentința penală nr. 160 a Tribunalului Olt pronunțată la data de 28.07.2017 s-au reținut, în esență, următoarele:

În sarcina inculpatului A.G. s-a reținut că, în calitate de primar al municipiului Caracal, în perioada iulie—decembrie 2010, a decontat prin casieria Primăriei Caracal chitanțe emise de AS Fotbal Club Caracal în valoare de 95.000 lei; în perioada ianuarie—decembrie 2011, același inculpat A.G. a decontat prin

casieria Primăriei Caracal chitanțe emise de AS Fotbal Club Caracal în valoare de 190.000 lei; la data de 16.07.2010 a semnat 5 contracte de împrumut spre folosință (comodat) pentru 5 obiective aparținând Consiliului Local Caracal (fără aprobarea Consiliului Local Caracal), obiective ce au fost date în folosință gratuită unei societăți cu capital privat, S.C. Progres Club — S.R.L. Caracal; în perioada 2010—2012, a dispus virarea către S.C. IGO — S.A. Caracal a sumei de 2.616.956 lei, reprezentând contravaloarea lucrărilor efectuate de secțiile 2 și 3 spații verzi, conform expertizei contabile, facturilor și situațiilor pentru plăți și a dispus abuziv înregistrarea în evidențele contabile ale Primăriei Municipiului Caracal a unor facturi cu valori cuprinse între 200.000 și 250.000 lei/lună, în aceste facturi fiind înglobate și salariile membrilor și staffului tehnic al echipei de fotbal FC Caracal.

Situația de fapt și vinovăția inculpatului A.G. cu privire la săvârșirea infracțiunilor de delapidare cu consecințe grave în formă continuată prevăzută de art. 215¹ alin. (1) și (2) din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 5 din Codul penal și abuz în serviciu, prevăzută de art. 248¹ din Codul penal din 1969 raportat la art. 248 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, au fost pe deplin dovedite prin recunoașterea parțială a acestuia în depozițiile date pe parcursul urmăririi penale și al judecării, prin expertizele de specialitate întocmite în cauză, precum și prin depozițiile martorilor audiați pe parcursul urmăririi penale și al judecării, care au confirmat activitatea sa infracțională.

În sarcina inculpatului V.S. s-a reținut că, în calitate de administrator special la S.C. IGO — S.A. Caracal, în numele S.C. IGO — S.A. Caracal, a semnat 3 contracte de sponsorizare cu Asociația Fotbal Club Caracal, unde îndeplinea funcția de vicepreședinte al consiliului director și președinte al biroului executiv, respectiv: Contractul nr. 212 din 22.09.2011 în valoare de 500.000 lei; Contractul nr. 221 din 19.12.2011 în valoare de 800.000 lei; Contractul nr. 6.157 din 20.12.2012, fără a menționa valoarea contractului, contracte în baza cărora S.C. IGO — S.A. Caracal a virat suma de 1.636.641 lei pe bază de chitanțe emise de Asociația Sportivă FC Caracal preponderent de către inculpatul N.P. și, în alte situații când acesta nu era prezent, de inculpatul B. V.; în perioada 2010—2013 componenții echipei de fotbal AS Fotbal Club Caracal, dar și o parte din membrii familiilor acestora au fost angajați, din dispoziția inculpatului V.S., de către N. P., la S.C. IGO — S.A. Caracal, secția Spații verzi, fără ca aceștia să se prezinte vreodată la serviciu și fără să desfășoare vreodată vreo activitate în folosul acestei societăți, dar de la care au încasat în perioada sus-menționată suma de 2.616.956 lei.

În sarcina aceluiași inculpat s-a mai reținut că a refuzat nejustificat să prezinte organelor competente documentele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul împiedicării verificărilor financiare, și, în calitate de administrator special la S.C. IGO — S.A. Caracal, a semnat un contract cu Întreprinderea Individuală I. M., în valoare de 12.500 lei, pentru cazarea echipei de fotbal la hotelul din Predeal, ce aparține Î.I.I.M., sumele de bani fiind achitate de către inculpatul N.P., care a semnat și facturile.

De asemenea, inculpatul V.S. l-a instigat pe inculpatul N.P. să falsifice caietul de procese-verbale ale AGA de la S.C. IGO — S.A. Caracal și, în Procesul-verbal din 18.05.2012, a inserat faptul că inculpatul V.S. a depus o muncă asiduă pentru ca societatea să asigure servicii de calitate municipalității, a îndeplinit funcția de director tehnic și director general, pentru care merită un stimul financiar de 3 salarii brute.

În sarcina inculpatului B.V. s-a reținut că, în calitate de șef birou la serviciul administrativ din cadrul S.C. IGO — S.A. Caracal, administrator la S.C. PROGRES CLUB — S.R.L.

Caracal și trezorer la AS Fotbal Club Caracal, a emis 4 facturi în valoare totală de 17.750 lei, reprezentând „prestări servicii” efectuate în favoarea S.C. IGO — S.A. Caracal, sumă care a fost decontată de S.C. IGO — S.A. Caracal, fără a putea fi identificate serviciile prestate, și, în calitate de membru al asociației sportive PROGRESUL CARACAL, a emis facturi false în favoarea Primăriei Caracal de unde a încasat suma de 63.500 lei.

Referitor la infracțiunile de delapidare cu consecințe deosebit de grave și abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, instanța a reținut că probele administrate în cauză nu au dovedit că a existat o complicitate între acest inculpat și inculpatul V.S., întrucât nu s-a constatat că ar fi existat o înțelegere anterioară sau concomitentă privind fraudarea S.C. IGO — S.A. Caracal cu sumele de bani reținute în actul de trimitere în judecată.

În sarcina inculpatului N.P., șef serviciu personal la S.C. IGO — S.A. Caracal, secretar la Asociația FC Caracal și membru al biroului executiv al acestei asociații, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzute de art. 321 alin. (1) și (2) din Codul penal (art. 289 din fostul Cod penal), constând în aceea că, la dispoziția inculpatului V. S., a falsificat procesele-verbale încheiate la ședințele AGA ale S.C. IGO — S.A. Caracal și a inserat în conținutul acestora fraze din care rezultă că angajarea fotbaliștilor la S.C. IGO — S.A. Caracal și sponsorizarea echipei de către această societate s-au făcut la propunerea reprezentantului CLC în AGA de la S.C. IGO — S.A. Caracal, numitul I.V., aspect neconfirmat de reprezentantul CLC și de către acesta cu ocazia audierii de către instanță și nici de către expertiza grafică întocmită în cauză, care a concluzionat că scrierea din procesele-verbale încheiate în ședințele AGA, precum și conținutul acestora au fost falsificate prin adăugare de către inculpatul N.P. — secretarul de ședință, completările fiind făcute după terminarea ședințelor AGA.

S-a reținut și infracțiunea de uz de fals prevăzută de art. 323 din Codul penal (art. 290 din fostul Cod penal), constând în aceea că a întocmit în fals notele de prezență colectivă a fotbaliștilor și le-a folosit pentru a întocmi în fals statele de plată ale acestora și ale membrilor familiilor lor. Întrucât materialul probator administrat în cauză nu a confirmat săvârșirea infracțiunilor de delapidare și abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma complicității de către inculpatul N.P., s-a dispus achitarea acestuia.

În sarcina inculpatului G.C., comisar al Gărzii Financiare — Secția Olt, membru asociat al Asociației Sportive FC Caracal, membru al consiliului director și vicepreședinte al biroului executiv al Asociației Fotbal Club Caracal, s-au reținut infracțiunile prevăzute de: art. 367 alin. (1) și (2) din Codul penal (fost art. 7 din Legea nr. 39/2003), constând în aceea că, împreună cu inculpații A.G., V.S., N.P., B.V. și P.A., au format un grup infracțional organizat în perioada 2010—2013, ce și-a propus sustragerea de sume de bani de la Primăria Caracal și S.C. IGO — S.A. Caracal, în vederea susținerii echipei de fotbal private; art. 48 raportat la art. 295 alin. (1) raportat la art. 309 din Codul penal (fost art. 26, raportat la art. 215¹), constând în aceea că, deși era comisar al Gărzii Financiare — Secția Olt și trebuia să cunoască legea sponsorizării, în disprețul dispozițiilor legale și al atribuțiilor de serviciu, a semnat din partea Asociației Sportive FC Caracal contractele de sponsorizare cu S.C. IGO — S.A. Caracal prin care inculpatul V.S. a delapidat suma reținută în sarcina acestuia, și art. 48 raportat la art. 297, raportat la art. 309 din Codul penal (art. 26 raportat la art. 248¹ raportat la art. 248 din fostul Cod penal).

S-a reținut că din probele dosarului nu rezultă că inculpatul G.C., cu intenție, a ajutat la săvârșirea infracțiunilor sau ar fi avut o înțelegere anterioară sau concomitentă cu ceilalți inculpați în scopul săvârșirii acestei infracțiuni. Referitor la infracțiunile de abuz în serviciu și delapidare în forma complicității nu se poate

reține că, prin activitatea desfășurată de inculpatul G.C. în cadrul AS FC Caracal, acesta ocupându-se cu preponderență de problemele privind organizarea echipei de fotbal, ar fi înlesnit sau i-ar fi ajutat în vreun fel pe ceilalți inculpați să comită vreo faptă penală sau că ar fi promis că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că îl va favoriza pe vreunul dintre ei, aspectele fiind confirmate de expertiza contabilă judiciară în care s-a concluzionat că inculpatul G.C. nu a efectuat operațiuni contabile de evidență primară (note contabile, operațiuni în conturi) sau sintetică (balanțe, bilanț) și nu a aprobat ori vizat efectuarea ori înregistrarea unor astfel de operațiuni contabile.

S-a reținut că se impune achitarea inculpatului G.C. pentru infracțiunile de delapidare cu consecințe grave și abuz în serviciu în forma complicității. Referitor la infracțiunile prevăzute de art. 367 alin. (1) și (2) din Codul penal și de art. 6 din Legea nr. 241/2005, s-a dispus achitarea tuturor inculpaților.

În sarcina inculpatei P.A. s-a reținut săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art. 297 alin. (1) raportat la art. 309 din Codul penal (fost art. 248¹ raportat la art. 248 din fostul Cod penal), constând în aceea că, deși cunoștea că la secția Spații verzi sunt angajați sportivii și membrii familiilor acestora, iar salariile lor sunt introduse ilicit în devizele de lucrări de la această secție, a semnat lunar devizele întocmite fictiv în baza cărora se emiteau facturi de prestări servicii către Primăria Caracal, contribuind la prejudicierea acestei instituții cu suma de 2.616.956 lei, și a aprobat referatele prin care inculpatul N.P. a decontat diferite sume de bani de la casieria S.C. IGO — S.A. Caracal pentru materiale ce nu au legătură cu obiectul de activitate al S.C. IGO — S.A. Caracal și, deși i s-a adus la cunoștință de către martora M.C. că inculpații N.P. și B.V. au ridicat sume foarte mari din casierie (de exemplu, inculpatul N.P. la 5.06.2012 avea asupra sa nejustificată suma de 73.006 lei, iar inculpatul B.V., la aceeași dată, avea asupra sa nejustificată suma de 49.215 lei), aceasta nu a făcut nimic în acest sens, mai mult, a continuat să își pună viza de control preventiv pe dispozițiile de plată întocmite abuziv de către inculpatul B.V., iar în câteva situații și pe dispozițiile întocmite de către inculpații N.P. și V.S.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T., inculpații A.G., V.S., B.V., N.P., P.A. și partea civilă, iar în cursul procedurii desfășurate în faza apelului, Curtea de apel, din oficiu, a invocat necesitatea rezolvării chestiunii de drept sus-menționate.

III. **Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție**

Procedând la examenul de admisibilitate a sesizării, curtea de apel a apreciat că o atare sesizare este admisibilă, deoarece cauza se află spre soluționare în ultimă instanță, chestiunea a cărei lămurire se cere este una de drept, iar de soluționarea ei depinde rezolvarea fondului cauzei. Totodată, problema în discuție nu a mai fost dezlegată printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

Instanța nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la această chestiune de drept ridicată, întrucât ea se circumscrie motivelor invocate de către inculpații-apelanți, asupra cărora instanța se va pronunța prin decizie, conform art. 421 raportat la art. 424 din Codul de procedură penală.

În jurisprudența Curții de Apel Craiova a fost identificată următoarea hotărâre în care a fost incidentă problema de drept pusă în discuție, respectiv: Decizia penală nr. 251 din 28 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.932/104/2013, prin care s-au admis apelurile declarate în cauză, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, s-a desființat în totalitate hotărârea atacată și s-a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și ale părților asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Reprezentantul Ministerului Public a considerat că jurisprudența invocată de către părți este total diferită, solicitând să se constate că această hotărâre nu este lovită de o nulitate absolută.

Opiniile apărătorilor inculpaților, așa cum rezultă din partea introductivă a încheierii, au fost în sensul că motivarea sentinței de către o persoană care a fost judecător în speță, inclusiv la momentul pronunțării, dar care ulterior, înainte de motivare, a fost eliberat din funcție prin pensionare constituie un motiv de nulitate absolută a sentinței, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală. S-a susținut că numai o interpretare în sensul desființării, nulității unei hotărâri judecătorești de condamnare motivate de către o persoană care nu mai avea calitatea de magistrat la momentul motivării acestui act care privește în mod evident drepturi fundamentale ale cetățeanului, deci numai prin desființarea unei asemenea hotărâri suntem în respectarea legislației naționale, inclusiv referitor la principiul continuității completului de judecată. Continuitatea unui complet de judecată nu înseamnă numai înlocuirea sau schimbarea unui magistrat pe parcursul administrării probelor sau la un anumit moment înainte de pronunțarea sentinței, dar și după pronunțarea acestei sentințe, pentru că motivarea sentinței, categoric, intră în obligația completului care a ajuns la concluzia condamnării.

V. Dispoziții legale incidente

Art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală:

„Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, în cel mult 30 de zile de la pronunțare, și se semnează de toți membrii completului și de grefier.”

Art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală care reglementează nulitățile absolute:

„Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: a) compunerea completului de judecată;”

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

Până în prezent nu a fost pronunțată nicio decizie cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor legale ce fac obiectul dezlegării chestiunii de drept.

VII. Jurisprudența națională în materie

Curțile de apel și instanțele arondate au înaintat hotărâri judecătorești referitoare la problema de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate decizii cu privire la problema de drept ce face obiectul sesizării.

IX. Opiniile instanțelor judecătorești

Examinând punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate, în majoritate, acestea au fost în sensul că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție, prin pensionare, nu reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

La nivelul Curții de Apel Alba Iulia și al instanțelor din circumscripție nu a fost identificată jurisprudență în materie.

La nivelul Tribunalului Sibiu — Secția penală, sentințele au fost motivate de judecătorii care s-au pensionat înainte de emiterea decretului de eliberare din funcție.

Cu privire la chestiunea de drept aflată spre examinare pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, înregistrată sub nr. 1.818/1/2018 din 5.07.2018, în urma consultării colectivului de judecători din cadrul Secției penale a Judecătoriei Sibiu,

aceștia și-au exprimat opinia în sensul că *nu reprezintă motiv de nulitate absolută a hotărârii, în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală*, situația în care motivarea sentinței penale se face de o persoană care a avut calitate de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, dispozițiile art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală aplicându-se indiferent de motivul pentru care vreunul dintre membrii completului de judecată a fost împiedicat să semneze hotărârea.

În opinia colectivului de judecători din cadrul Secției penale a Judecătoriei Sibiu, motivele de nulitate prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală cu privire la compunerea completului se referă la legala compunere a completului de la momentul pronunțării hotărârii, indiferent dacă la momentul redactării motivelor judecătorul se află în imposibilitate să mai semneze hotărârea.

La nivelul celorlalte judecătorii circumscrise teritorial Tribunalului Sibiu nu a fost identificată practică judiciară în sensul solicitat.

La nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Alba nu se deține jurisprudență în acest sens.

Punctul de vedere al judecătorilor Secției penale din cadrul Tribunalului Alba este în sensul că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar care nu mai are această calitate în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, prevăzută de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

Magistrații Secției penale a Curții de Apel Bacău au arătat că opinia unanim exprimată este aceea că redactarea sentinței de către judecătorul care a pronunțat-o, acesta fiind ulterior pronunțării eliberat din funcție prin pensionare, nu atrage nulitatea absolută a hotărârii, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală, întrucât nu se regăsește printre cazurile de nulitate absolută prevăzute de lege.

Nu a fost identificată jurisprudență în materie.

Ca urmare a verificărilor efectuate nu s-a identificat la nivelul Curții de Apel Brașov jurisprudență, însă, în urma consultării judecătorilor secției penale în legătură cu problema de drept pusă în discuție, s-a conturat opinia unanimă în sensul că, în ipoteza vizată, nu este incident niciun caz de nulitate absolută.

În esență, s-a avut în vedere în conturarea acestei opinii argumentul că pensionarea judecătorului ulterior pronunțării sentinței nu afectează compunerea completului de judecată, astfel că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. În altă ordine de idei, art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală nu este o normă care să vizeze compunerea completului de judecată.

Judecătorii Secției penale a Tribunalului Brașov au apreciat că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător la momentul pronunțării, dar nu o mai are în momentul redactării considerentelor hotărârii, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, nu reprezintă un motiv de nulitate absolută.

Judecătoria Zărnești a comunicat că semnarea hotărârii de către o altă persoană decât aceea care a pronunțat hotărârea nu reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii, atâta vreme cât judecătorul a participat la dezbateri, a deliberat și a stabilit principiile directoare ale considerentelor, iar motivarea sentinței penale a fost efectuată de către persoana care a avut calitate de judecător la momentul pronunțării.

În urma consultărilor judecătorilor Secției penale din cadrul Tribunalului Covasna, opinia acestora privind chestiunea de drept ce face obiectul dosarului este în sensul că, atunci când

motivarea unei hotărâri judecătorești este realizată de o persoană care la data motivării nu mai avea calitatea de judecător, pe care o pierduse ca urmare a pensionării, în speță, devin incidente prevederile art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, care sancționează cu nulitatea absolută încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată și impun casarea cu trimiterea spre rejudecare pentru asigurarea unui proces echitabil și a dublului grad de jurisdicție.

Conform practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, dezvoltată în *Cauza Cerovsek și Bozicnik contra Sloveniei*, pensionarea nu constituie o situație excepțională care să justifice îndepărtarea de la principiul nemijlocirii și motivarea hotărârii de către o altă persoană, câtă vreme data și faptul pensionării îi erau cunoscute anterior judecătorului cauzei, care ar fi avut posibilitatea de a lua toate măsurile necesare fie pentru finalizarea activităților procedurale în cauză, fie pentru implicarea timpurie a unui alt judecător în judecarea acelei cauze.

În opinia judecătorilor de la Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov s-a arătat că o atare situație atrage nulitatea relativă a hotărârii.

Opinia majoritară conturată la nivelul secțiilor penale ale *Curții de Apel București*, Tribunalului București și judecătorilor din circumscripția acestuia, Tribunalului Călărași, Tribunalului Giurgiu, Tribunalului Ialomița și instanțelor arondate acestuia, Tribunalului Ilfov, Judecătoriei Buftea, Tribunalului Teleorman și instanțelor arondate acestuia este în sensul că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție, prin pensionare, nu reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

La nivelul Secției penale din cadrul *Curții de Apel Cluj* nu a fost identificată jurisprudență relevantă raportat la problema de drept supusă dezlegării.

La *Curtea de Apel Constanța* și la instanțele din circumscripția acesteia nu au fost identificate cauze în care să fi fost analizată problema de drept prezentată de instanța de trimitere.

La nivelul *Curții de Apel Galați* — Secția penală și la nivelul instanțelor din circumscripția sa nu a fost identificată jurisprudență în legătură cu problema de drept supusă dezlegării.

În legătură cu problema de drept supusă dezbaterii, deși nu a fost identificată jurisprudență, au fost exprimate opinii după cum urmează:

Opinia judecătorilor din cadrul Secției penale a *Curții de Apel Galați* este în sensul că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, nu reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Situația prezentată nu are legătură cu dispozițiile privind compunerea completului de judecată. Această compunere vizează faza de judecată și pronunțarea hotărârii, neputându-se prelungi după acest moment, întrucât completul s-a dezinvestit. Redactarea motivelor care au stat la baza soluției revine judecătorului care a pronunțat hotărârea, chiar dacă a intervenit o situație obiectivă, respectiv pensionarea sa.

Magistrații Judecătoriei Tecuci au opinat în sensul că motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o

mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

La nivelul Judecătoriei Liești, magistrații consideră că dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală și cele ale art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile în situația prezentată.

La nivelul *Curții de Apel Iași* s-a conturat opinia că motivarea sentinței penale de către judecător după eliberarea sa din funcție prin pensionare nu se circumscrie dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

La nivelul *Curții de Apel Pitești* nu a fost identificată practică judiciară referitoare la problema de drept.

Opinia exprimată, la nivel teoretic, de judecătorii din cadrul Secției penale și pentru cauze cu minori și de familie a *Curții de Apel Pitești* este în sensul că:

Motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, nu reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Raționamentul juridic este similar ipotezei în care un judecător promovează la instanța ierarhic superioară sau este transferat la o altă instanță, dar redactează sentințele în perioada în care nu mai are calitatea de judecător la instanța la care a funcționat.

De asemenea, în cazul în care judecătorul care a pronunțat sentința a decedat între timp, redactarea acesteia se efectuează de un judecător desemnat de către președintele instanței sau președintele secției corespunzătoare, așa cum a fost cazul și la Judecătoria Pitești, unde după ce doamna judecător G.L. a decedat, sentințele pronunțate de aceasta au fost semnate de președintele instanței.

Opiniile majorității magistraților judecători ai Secției penale și pentru cauze cu minori și de familie din cadrul *Curții de Apel Ploiești* sunt în sensul că redactarea hotărârii de către judecătorul care a fost eliberat din funcție prin pensionare nu reprezintă un motiv de nulitate absolută, sancțiune procesuală prevăzută de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, putând însă reprezenta o cauză de nulitate relativă.

La nivelul *Curții de Apel Oradea* și al instanțelor din circumscripția acesteia nu au fost identificate hotărâri judecătorești cu privire la problema de drept vizată și nu s-a formulat un punct de vedere.

Curtea de Apel Suceava a comunicat faptul că, în urma verificărilor efectuate la instanțele din circumscripția acestei curți de apel, nu a fost identificată practică judiciară relevantă cu privire la problema de drept supusă analizei.

Opiniile judecătorilor Secției penale a *Curții de Apel Timișoara* au fost în sensul că într-o astfel de situație motivarea sentinței de către un judecător care a fost eliberat din funcție prin pensionare nu constituie motiv de nulitate absolută, în condițiile în care acesta a făcut parte din completul de judecată în momentul judecării cauzei, în perioada în care își desfășura activitatea la instanță, iar completul a fost legal constituit.

Au fost comunicate și punctele de vedere transmise de Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Arad și Tribunalul Timiș, care au opinat în același sens.

Curtea de Apel Târgu Mureș și instanțele din circumscripția acesteia nu au pronunțat hotărâri judecătorești prin care să se dezlege chestiunea de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistrații care își desfășoară activitatea în cadrul Judecătoriei Luduș nu au formulat puncte de vedere cu privire la problema de drept invocată. Magistrații Judecătoriei Gheorgheni au opinat că problema de drept nu reprezintă un motiv de nulitate absolută.

În opinia magistraților Judecătoriei Odorheiu Secuiesc, pensionarea unui judecător reprezintă un caz de împiedicare de a semna motivarea hotărârii, în condițiile art. 406 alin. (4) din Codul de procedură penală, care nu determină nulitatea hotărârii.

X. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost în sensul că, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, se impune **respingerea, ca inadmisibilă**, a sesizării Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, privind chestiunea de drept, pentru următoarele argumente:

Examinând problema de drept supusă dezlegării, din perspectiva jurisprudenței invocate, s-a observat că aceasta presupune a se stabili dacă încălcarea dispozițiilor legale privind redactarea hotărârii atrage sancțiunea nulității absolute prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în ipoteza concretă în care motivarea s-a realizat de către o persoană care nu mai avea calitatea de judecător la data redactării hotărârii.

Problema de drept urmărește lămurirea unei chestiuni de ordin procesual ce pune în discuție incidența sancțiunii nulității absolute a hotărârii instanței de fond, prin raportare la o situație particulară existentă în cauză, generată de pensionarea judecătorului fondului, ulterior pronunțării soluției, dar anterior motivării acesteia.

S-a constatat că aspectele invocate vizează o analiză a legalității hotărârii judecătorești pronunțate de prima instanță, din punct de vedere procesual.

S-a motivat că, în contextul arătat, nu se poate susține că problema de drept a cărei lămurire se solicită, precum și dezlegarea ce ar putea fi dată de instanța supremă acesteia produc consecințe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei, respectiv asupra soluției ce ar putea fi dată acțiunii penale/civile de către instanța de control judiciar care a formulat sesizarea.

Pe de altă parte, s-a observat că soluționarea chestiunii de drept ar oferi o dezlegare unuia dintre motivele de apel formulate de inculpați, putând avea ca efect, inclusiv, stabilirea modului de soluționare a apelurilor declarate (admiterea acestora, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare).

De altfel, acesta a fost argumentul invocat de instanța care a formulat sesizarea pentru a nu-și expune punctul de vedere asupra problemei de drept, respectiv o posibilă antepunere.

Mergând pe firul acestui raționament, dezlegarea ce ar putea fi dată de instanța supremă problemei de drept semnalate ar putea reprezenta o soluționare a apelului, ceea ce este inadmisibil în această procedură, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu se poate substitui instanței de control judiciar.

În altă ordine de idei, s-a apreciat că, din perspectiva exigențelor de ordin formal ale încheierii de sesizare, lipsa punctului de vedere al instanței care a formulat solicitarea determină, de asemenea, inadmisibilitatea acesteia.

XI. Punctul de vedere al specialiștilor cu privire la problema de drept supusă dezlegării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Universitatea „Nicolae Titulescu” din București a dat curs solicitării, transmițând un punct de vedere, în sensul că situația ce face obiectul chestiunii de drept nu echivalează cu un motiv de nulitate absolută, întrucât nu se identifică nicio încălcare a unei dispoziții legale privitoare la compunerea completului de judecată.

XII. Jurisprudența C.E.D.O.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate decizii relevante asupra problemei de drept analizate.

XIII. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul următor: calitatea judecătorului care a soluționat cauza, la data redactării hotărârii, nu se include în noțiunea de „compunere a completului de judecată” și nu intră în sfera de aplicare a nulităților absolute.

Opinia exprimată s-a întemeiat pe următoarele *argumente*:

a) Nulitățile absolute operează în cazurile expres prevăzute în art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind determinate de încălcarea dispozițiilor legale enumerate la lit. a)—f) ale textului de lege menționat.

În conformitate cu dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, încălcarea dispozițiilor legale privind compunerea completului de judecată determină aplicarea sancțiunii nulității absolute.

În principiu, noțiunea de „compunere a completului de judecată” include:

— numărul de judecători care formează completul de judecată, încălcarea dispozițiilor legale care reglementează judecarea cauzei în complet format dintr-un singur judecător sau din doi judecători, trei judecători ori cinci judecători fiind prevăzută sub sancțiunea nulității absolute;

— separarea funcțiilor judiciare, nerespectarea dispozițiilor legale care atribuie judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau completului de judecată al instanței funcția de a soluționa cauza determinând aplicarea sancțiunii nulității absolute;

— continuitatea completului de judecată, încălcarea normelor cuprinse în art. 354 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală având drept efect incidența sancțiunii nulității absolute.

Alături de ipotezele menționate, care implică încălcări ale dispozițiilor legale în cursul soluționării cauzei finalizate prin pronunțarea minutei hotărârii, intră în sfera de aplicare a nulităților absolute nerespectarea dispozițiilor pe baza cărora se poate verifica legalitatea compunerii completului de judecată. Sunt incluse în această sferă, de exemplu, dispozițiile care instituie obligativitatea întocmirii minutei și semnarea minutei, întrucât nerespectarea lor nu permite verificarea numărului de judecători care au soluționat cauza, a funcției judiciare exercitate sau a continuității completului de judecată.

Capacitatea funcțională de a judeca sau capacitatea funcțională de a judeca anumite categorii de cauze penale, care implică, în primul rând, existența calității de judecător la soluționarea cauzei, este inclusă în noțiunea de „compunere a completului de judecată”, inexistența acestei calități în cursul soluționării cauzei, finalizate prin pronunțarea minutei hotărârii, determinând aplicarea sancțiunii nulității absolute.

Calitatea judecătorului care a soluționat cauza, la data redactării hotărârii, nu produce efecte asupra compunerii completului de judecată (din perspectiva numărului de judecători, a funcției judiciare și a continuității), nu se răsfrânge asupra posibilității instanței de control judiciar de a verifica numărul de judecători care au soluționat cauza, funcția judiciară exercitată sau continuitatea completului de judecată și nu influențează capacitatea funcțională de a judeca existentă la

soluționarea cauzei. În consecință, calitatea membrilor completului de judecată, evaluată la data redactării hotărârii, nu poate fi inclusă în noțiunea de „compunere a completului de judecată” și în sfera de aplicare a nulităților absolute.

Nu în ultimul rând, nulitățile absolute se întemeiază pe ideea de vătămare prezumată *juris et de jure*. În condițiile în care nu are aptitudinea de a produce efecte asupra compunerii completului de judecată, în accepțiunea descrisă, calitatea judecătorului care a soluționat cauza având această calitate, evaluată la data redactării hotărârii, nu poate genera o vătămare, care să fie prezumată *juris et de jure*.

b) Punctul de pornire al chestiunii de drept care formează obiectul sesizării este reprezentat de Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 martie 2017, pronunțată în Cauza *Cerovsek și Bozicnik împotriva Sloveniei* (cererile nr. 68.939/12 și 68.949/12), definitivă la 7 iunie 2017.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Cerovsek și Bozicnik împotriva Sloveniei* nu privește însă chestiunea de drept invocată în dispozitivul încheierii de sesizare.

Problema de drept ridicată în cauza menționată se referă la redactarea (motivarea) hotărârii de către un judecător care nu a soluționat cauza, iar nu la calitatea judecătorului care a soluționat cauza, la data la care el însuși redactează (motivează) hotărârea.

Așa cum se relevă în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 martie 2017, în prezenta cauză, Curții i se solicită să stabilească dacă reclamanții au beneficiat de un proces echitabil, în ciuda faptului că motivările soluțiilor (...) nu au fost date de judecătorul care pronunțase soluțiile, ci de alți judecători, care nu participaseră la proces (paragraful 38).

Remarcând faptul că prezenta cauză privește un proces desfășurat în fața unui judecător profesionist, în complet de judecător unic (paragraful 39), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că judecătorul care a condus procesul, A.K., nu a formulat în scris motivele care au convins-o să ajungă la decizia sa privind vinovăția reclamanților și la pedepsele aplicate acestora. În plus, în procesele-verbale de ședință nu există nicio mențiune referitoare la faptul că aceasta ar fi furnizat o motivare verbală (...). Motivarea scrisă oferită de judecătorii D.K.M și M.B. (...) a fost redactată post hoc aproximativ trei ani mai târziu (...). (paragraful 41).

În continuare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că judecătorii D.K.M. și M.B. nu au participat la procese în nici un fel și au elaborat motivarea lor numai pe baza înscrisurilor aflate în dosarele cauzelor. În schimb, soluția judecătorească A.K. nu s-a bazat numai pe documente. În special, judecătorul A.K. i-a audiat pe reclamanți în cursul procesului, a examinat o serie de martori și probabil că și-a format o opinie cu privire la credibilitatea acestora. De asemenea, aceasta trebuie să fi efectuat o evaluare a elementelor pretinsele infracțiuni, inclusiv a elementului subiectiv, și anume intenția reclamanților de a le săvârși, evaluare pentru realizarea căreia era deosebit de relevantă audierea directă a reclamanților (...) (paragraful 42).

Prin urmare, (...) observarea de către judecătorul A.K. a comportamentului martorilor și reclamanților, precum și evaluarea de către aceasta a credibilității lor trebuie să fi constituit un element important, dacă nu decisiv, pentru stabilirea faptelor pe care s-au bazat condamnările reclamanților. În opinia Curții, tocmai din acest motiv, aceasta ar fi trebuit să includă observațiile sale în motivarea scrisă de justificare a soluțiilor (...) (paragraful 43).

În paragraful 47, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a concluzionat că dreptul reclamanților la un proces echitabil a fost încălcat din cauza faptului că judecătorul care a condus procesele acestora nu a redactat o motivare scrisă pentru soluțiile sale.

Din considerentele Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Cerovsek și Bozicnik împotriva Sloveniei* rezultă, cu claritate, că încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este generată de omisiunea judecătorului care a soluționat cauza în complet unic de a redacta (motiva) hotărârea. Cauza *Cerovsek și Bozicnik împotriva Sloveniei* nu pune însă în discuție problema calității judecătorului care a soluționat cauza în complet unic, la data la care el însuși a redactat (motivată) hotărârea, și, în consecință, nu este aplicabilă în cazul prezentei sesizări.

În raport cu considerentele expuse, s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, calitatea judecătorului care a soluționat cauza, la data redactării hotărârii, nu se include în noțiunea de „compunere a completului de judecată” și nu intră în sfera de aplicare a nulităților absolute.

XIV. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova în Dosarul nr. 2.199/104/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *Motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.*

XV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, dacă în cursul judecății, un complet de judecată (...) investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În raport cu textul legal evocat se constată că admisibilitatea unei sesizări în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este subsumată îndeplinirii cumulative a trei condiții, respectiv:

— completul de judecată care a formulat sesizarea să fi fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept care formează obiectul sesizării să nu fi fost dezlegată anterior printr-o hotărâre prealabilă sau să nu formeze obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării.

Examinând îndeplinirea acestor condiții în cauză, se constată că instanța care a formulat sesizarea este Curtea de Apel Craiova, iar aceasta este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv apelurile declarate împotriva Sentinței penale nr. 160 din 28.07.2017 a Tribunalului Olt de către inculpați și partea civilă.

Din cuprinsul încheierii instanței de trimitere a rezultat că obiectul sesizării îl vizează problema de drept: *dacă motivarea*

sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală. De asemenea, din cuprinsul aceleiași încheieri rezultă că problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări a fost invocată în cadrul motivelor de apel, susținându-se că hotărârea a fost redactată de o persoană care nu mai avea calitatea de judecător, întrucât magistratul care a administrat probele și a participat la dezbaterea fondului cauzei, a pronunțat minuta la data de 28.07.2017, iar la data de 1.08.2017 s-a pensionat, astfel încât nu se cunoaște cu certitudine cine a redactat hotărârea la data de 22.09.2017.

Asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării nu s-a statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă și nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, fiind astfel îndeplinită și această condiție de admisibilitate.

În ceea ce privește condiția ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea în fond a cauzei, se constată că aceasta nu este îndeplinită, pentru următoarele considerente:

Din conținutul art. 475 din Codul de procedură penală se desprinde concluzia că pentru admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este necesară îndeplinirea unei duble condiții, și anume respectiva chestiune să fie una de drept, iar nu de fapt și, totodată, de lămurirea ei să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective.

Sub un prim aspect se constată că, deși aparent se face trimitere la regimul juridic al nulităților, chestiunea care formează obiectul prezentei sesizări este mai degrabă o împrejurare ce urmează a fi lămurită de instanța de trimitere, și anume cine și în ce condiții a redactat hotărârea judecătorească apelată în cauză. Totodată, chestiunea care formează obiectul sesizării nu constituie o veritabilă problemă de drept, ci tinde la rezolvarea unei situații particulare invocate în speță, solicitându-se practic Înaltei Curți de Casație și Justiție să răspundă întrebării concrete care dintre nulitățile reglementate de Codul de procedură penală este aplicabilă situației expuse.

Sub cel de-al doilea aspect, al condiției ca de lămurirea problemei de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se reține că în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a statuat, de principiu, asupra înțelesului ce trebuie atribuit sintagmei „problemă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, prin Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014), arătându-se că prin aceasta *trebuie să se înțeleagă dezlegarea raportului juridic penal născut ca urmare a încălcării relațiilor sociale protegute prin norma de incriminare, inclusiv sub aspectul consecințelor de natură civilă, și nu rezolvarea unei cereri incidentale invocate pe parcursul judecării cauzei în ultimă instanță*, iar prin Decizia nr. 23 din 6 octombrie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 noiembrie 2014) s-a subliniat că *„această condiție de admisibilitate, prin referirea explicită la soluționarea «pe fond» a cauzei, impune ca dezlegarea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării să fie determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal”*.

Or, în prezenta cauză, întrebarea ce formează obiectul sesizării nu tinde, așa cum s-a arătat, la dezlegarea unei veritabile chestiuni de drept, nefiind supus atenției Înaltei Curți de Casație și Justiție modul de interpretare și aplicare a unei norme de drept, ci aplicarea unei norme de drept procesual sau a alteia la o situație determinată. De asemenea, problema ce se solicită a fi lămurită nu are înrâurire asupra soluționării cauzei pe fond, respectiv nu condiționează în vreun fel modul de rezolvare a acțiunii penale sau a acțiunii civile.

Prin urmare, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu întrunește condiția de admisibilitate prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la relația de dependență dintre lămurirea chestiunii supuse interpretării și soluționarea pe fond a cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, după cum nu îndeplinește nici cerința existenței unei veritabile probleme de drept, care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, considerente pentru care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova în Dosarul nr. 2.199/104/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: *„Dacă motivarea sentinței penale de către o persoană care a avut calitatea de judecător în momentul pronunțării, dar pe care nu o mai are în momentul redactării motivelor, ca urmare a eliberării din funcție prin pensionare, reprezintă un motiv de nulitate absolută a hotărârii respective, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.”*

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CU DELEGAȚIE AL SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Monica Eugenia Ungureanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

